

C/2024/2984

29.4.2024

**Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia zmiany standardowej w specyfikacji produktu
objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina na podstawie art. 17 ust. 2 i 3
rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33**

(C/2024/2984)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

INFORMACJA DOTYCZĄCA ZATWIERDZENIA ZMIANY STANDARDOWEJ

„Bourgogne”

PDO-FR-A0650-AM03

Data przekazania informacji: 1.2.2024

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Wydajność

W ppkt 2 pkt VIII w rozdziale 1 wydajność docelową (maksymalną) win białych zwiększono do 77 hl/ha z 75 hl/ha.

Zwiększono maksymalną wydajność win białych o uzupełniających oznaczeniach geograficznych, z wyjątkiem winorośli „w dużych odstępach”, o uzupełniających oznaczeniach geograficznych „Hautes Côtes de Beaune” i „Hautes Côtes de Nuits”. Winorośle te osiągają już maksymalną możliwą wydajność zgodnie z ustanowionymi zasadami produkcji.

Wartość plonów została podwyższona w celu uwzględnienia problemu zmiany klimatu, która powoduje nieprzewidziane wydatki i ma wpływ na powtarzający się deficyt zbiorów.

Zmieniono pkt 5 jednolitego dokumentu, wyłącznie w odniesieniu do win białych.

2. Zmiana struktury organów kontroli

Pkt II w rozdziale III jednolitego dokumentu zmieniono, ponieważ zmienione zostały zasady redakcyjne.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. Nazwa lub nazwy

Bourgogne

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego:

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

4. Opis wina lub win

ZWIĘZŁY OPIS

Są to wina niemusujące, wytrawne – białe, czerwone lub różowe. a) Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w winach białych wynosi co najmniej 10,5 %. Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w winach czerwonych i różowych wynosi co najmniej 10,2 %. b) Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach po wzbogacaniu nie przekracza: wina białe: 13 %; wina czerwone i różowe: 13,2 % c) Na etapie pakowania maksymalna zawartość kwasu jabłkowego w winach czerwonych wynosi 0,4 grama na litr. d) Maksymalna zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) gotowych do spożycia wynosi: KOLOR WIN MAKSYMALNA ZAWARTOŚĆ CUKRÓW FERMENTACYJNYCH (glukozy i fruktozy) Wina białe: 3 gramy na litr lub 4 gramy na litr, jeżeli kwasowość ogólna, wyrażona w kwasie winowym, jest równa lub większa niż 55,10 miliekwivalentów na litr. Wina czerwone: 2 gramy na litr; Wina różowe: 3 gramy na litr) e)

Pozostałe kryteria analityczne są zgodne z wartościami ustanowionymi w przepisach europejskich.

Wina czerwone i różowe mają często subtelną i aksamitną taninę o pięknej owocowości. Wina białe produkowane z odmiany chardonnay B mają łagodny smak podkreślony kwasowością wymaganą do zapewnienia zrównoważonej struktury i dobrej trwałości, co daje wina, które mogą być mocne. Znaczna rozpiętość południkowa obszaru geograficznego wyraża się precyzyjnie w winach. W departamencie Yonne wina charakteryzują się raczej dobrą kwasowością, która kontrastuje z bardziej giętkimi winami z południowej części obszaru geograficznego.

Ogólne cechy analityczne

- Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości):
- Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)
- Minimalna kwasowość ogólna:
- Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwivalentach na litr):
- Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr):

5. Praktyki winiarskie

5.1. Szczególne praktyki enologiczne

Szczególne praktyki enologiczne

- a) W przypadku win czerwonych dopuszcza się substryktywne techniki wzbogacania, przy czym próg stężenia wynosi 10 %;
- b) Przy produkcji win różowych zabronione jest wykorzystywanie węgla do celów enologicznych – samego, jak również znajdującego się w mieszkankach stosowanych w preparatach.
- c) Zabrania się stosowania kawałków drewna;
- d) Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach po wzbogacaniu nie przekracza:

Wina białe 13 %

Wina czerwone i różowe 13,2 %

Poza wymienionymi powyżej przepisami w praktykach enologicznych należy przestrzegać wymogów obowiązujących na poziomie wspólnotowym oraz zawartych w kodeksie rolnictwa i rybołówstwa morskiego.

1. Gęstość nasadzeń

Praktyka uprawy

PRZEPISY OGÓLNE

- Minimalna gęstość nasadzeń w winnicy wynosi 5 000 roślin na hektar, a odstęp między rzędami winorośli nie przekracza 2,20 metra;

— Jeżeli gęstość obsady jest większa niż 8 000 krzewów na hektar, odstęp między krzewami w tym samym rzędzie wynosi co najmniej 0,50 metra;

— Jeżeli gęstość obsady jest większa lub równa 8 000 krzewów na hektar, odstęp między krzewami w tym samym rzędzie wynosi co najmniej 0,80 metra;

W winnicach o bardzo gęstym nasadzeniu (fr. en foule) minimalna gęstość nasadzeń wynosi 9 000 krzewów na hektar, a odstęp między krzewami w tym samym rzędzie jest większy niż 0,50 metra.

POSTANOWIENIE SZCZEGÓLNE

W skład wyznaczonego obszaru winnic objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia „Bourgogne”, o uzupełniających oznaczeniach geograficznych „Hautes Côtes de Beaune” i „Hautes Côtes de Nuits”, wchodzi winnice, w których minimalna gęstość nasadzeń wynosi 4 000 roślin na hektar, a odstęp między rzędami winorośli nie przekracza 3 metrów.

2. Zasady cięcia

Praktyka uprawy

Winorośl przycina się zgodnie z następującymi technikami:

ODSTĘP MIĘDZY RZĘDAMI, KOLOR WIN, POŁOŻENIE WINNIC

ZASADY CIĘCIA

Przepisy ogólne

Wina białe

— za pomocą cięcia krótkiego (winorośle prowadzone w formie sznura Royat i sznura dwustronnego), w którego przypadku liczba pozostawionych oczek na metr kwadratowy nie przekracza 10;

— za pomocą cięcia długiego w formie pojedynczego lub podwójnego sznura Guyota, w którego przypadku liczba pozostawionych oczek na metr kwadratowy nie przekracza 8,5.

Wina białe (wyłącznie gminy w departamencie Rhône i gmin w departamencie Saône-et-Loire wchodzące w skład wyznaczonej winnicy objętej kontrolowaną nazwą pochodzenia „Mâcon”)

Cięcie „à queue du Mâconnais”, w którego przypadku liczba pozostawionych oczek na metr kwadratowy nie przekracza 10.

Wina białe (z wyjątkiem gmin w departamencie Rhône i gmin w departamencie Saône-et-Loire wchodzących w skład wyznaczonej winnicy objętej kontrolowaną nazwą pochodzenia „Mâcon”)

- za pomocą cięcia „Chablis”, w którego przypadku liczba pozostawionych oczek na metr kwadratowy nie przekracza 8,5.

Wina czerwone i różowe

— za pomocą cięcia krótkiego (winorośle prowadzone w formie sznura Royat, sznura dwustronnego i wachlarza), w którego przypadku liczba pozostawionych oczek na metr kwadratowy nie przekracza 10;

— za pomocą cięcia długiego w formie pojedynczego lub podwójnego sznura Guyota, w którego przypadku liczba pozostawionych oczek na metr kwadratowy nie przekracza 8.

3. Szczególne zasady cięcia

Praktyka uprawy

Przepisy szczególne dotyczące winorośli objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia „Bourgogne”, po której następują uzupełniające oznaczenia geograficzne „Hautes Côtes de Beaune” i „Hautes Côtes de Nuits” (winorośle „w dużych odstępach”)

Winorośl przycina się:

- za pomocą cięcia krótkiego (winorośle prowadzone w formie sznura Royat i sznura dwustronnego);
- cięcia długiego w formie pojedynczego lub podwójnego Guyota.

Liczba oczek na metr kwadratowy jest mniejsza lub równa 6.

Mocowanie łóz na jednym drucie jest zabronione.

Przepisy szczególne

Cięcie metodą pojedynczego Guyota można dostosować:

- za pomocą drugiego czopa pozwalającego na zmianę położenia strzałki w kolejnych latach;
- za pomocą skróconej strzałki, na której pozostawia się maksymalnie 3 oczka, oraz czopa, na którym pozostawia się maksymalnie 2 oczka.

Niezależnie od metody cięcia winorośl można przycinać, pozostawiając dodatkowe oczka, pod warunkiem że w stadium rozwoju fenologicznego odpowiadającego 11 lub 12 liściom liczba gałązek owocujących w roku na metr kwadratowy nie będzie przekraczała liczby pozostawionych oczek określonej w zasadach dotyczących danego cięcia.

5.2. Maksymalna wydajność

1. Wina białe

77 hektolitrow z hektara

2. Wina czerwone i różowe

69 hektolitrow z hektara

3. Wino białe AOC Bourgogne + DGC

77 hektolitrow z hektara

4. Wino czerwone i różowe AOC Bourgogne + DGC

67 hektolitrow z hektara

5. Wino białe AOC Bourgogne + DGC „Hautes Côtes de Beaune” i „Hautes Côtes de Nuits”

77 hektolitrow z hektara

6. Wino czerwone i różowe AOC Bourgogne + DGC „Hautes Côtes de Beaune” i „Hautes Côtes de Nuits”

66 hektolitrow z hektara

7. Wino białe AOC Bourgogne + DGC „Tonnerre”

77 hektolitrow z hektara

8. Wina białe AOC Bourgogne + DGC „Hautes Côtes de Beaune” oraz „Hautes Côtes de Nuits” (winorośl „w dużych odstępach”)

65 hektolitrow z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Zbiór winogron, winifikacja i produkcja wina odbywają się na obszarze:

WINA CZERWONE I RÓŻOWE

— w departamencie Côte-d'Or:

Aloxe-Corton, Ancy, Arcenant, Auxey-Duresses, Baubigny, Beaune, Belan-sur-Ource, Bévy, Bissey-la-Côte, Bligny-lès-Beaune, Boncourt-le-Bois, Bouix, Bouze-lès-Beaune, Brion-sur-Ource, Brochon, Chambolle-Musigny, Charrey-sur-Seine, Chassagne-Montrachet, Chaumont-le-Bois, Chaux, Chenôve, Chevannes, Chorey-lès-Beaune, Collonges-lès-Bévy, Comblanchien, Corcelles-les-Monts, Corgoloin, Cormot-le-Grand, Corpeau, Couchey, Curtil-Vergy, Daix, Dijon, Echevonne, L'Etang-Vergy, Fixin, Flagey-Echézeaux, Fussey, Gevrey-Chambertin, Gilly-lès-Cîteaux, Gomméville, Griselles, Ladoix-Serrigny, Larrey, Magny-lès-Villers, Mâlain, Marcenay, Marey-lès-Fussey, Marsannay-la-Côte, Massingy, Mavilly-Mandelot, Meloisey, Messanges, Meuilley, Meursault, Molesme, Monthelie, Montliot-et-Courcelles, Morey-Saint-Denis, Mosson, Nantoux, Noiron-sur-Seine, Nolay, Nuits-Saint-Georges, Obtrée, Pernand-Vergelesses, Plombières-lès-Dijon, Poinçon-lès-Larrey, Pommard, Pothières, Premeaux-Prissey, Puligny-Montrachet, Reulle-Vergy, La Rochepot, Saint-Aubin, Saint-Romain, Santenay, Savigny-lès-Beaune, Segrois, Talant, Thoirs, Vannaire, Vauchignon, Villars-Fontaine, Villedieu, Villers-la-Faye, Villers-Patras, Vix, Volnay, Vosne-Romanée i Vougeot;

— w departamencie Rhône:

Charentay;

— w departamencie Saône-et-Loire:

Aluze, Ameugny, Azé, Barizey, Berzé-la-Ville, Berzé-le-Châtel, Bissey-sous-Cruchaud, Bissy-la-Mâconnaise, Bissy-sous-Uxelles, Bissy-sur-Fley, Blanot, Bonnay, Bouzeron, Boyer, Bray, Bresse-sur-Grosne, Burgy, Burnand, Bussièrès, Buxy, Cersot, Chagny, Chaintré, Chamilly, Champagny-sous-Uxelles, Chânes, Change, Chapaize, La Chapelle-sous-Brancion, Charbonnières, Chardonnay, Charnay-lès-Mâcon, Charrecey, Chasselas, Chassey-le-Camp, Château, Cheilly-lès-Maranges, Chenôves, Chevagny-lès-Chevrières, Chissey-lès-Mâcon, Clessé, Cortambert, Cortevaix, Couches, Crêches-sur-Saône, Créot, Cruzille, Culles-les-Roches, Curtil-sous-Burnand, Davayé, Dennevy, Dezize-lès-Maranges, Donzy-le-National, Dracy-lès-Couches, Dracy-le-Fort, Epertully, Etrigny, Farges-lès-Mâcon, Fleurville, Fley, Fontaines, Fuissé, Genouilly, Germagny, Givry, Grevilly, Hurigny, Igé, Jalogny, Jambles, Jugy, Jully-lès-Buxy, Lacroix, Laives, Laizé, Leynes, Lournand, Lugny, Mâcon, Malay, Mancey, Martailly-lès-Brancion, Massy, Mellecey, Mercurey, Milly-Lamartine, Montagny-lès-Buxy, Montbellet, Montceaux-Ragny, Moroges, Nanton, Ozenay, Paris-l'Hôpital, Péronne, Pierreclos, Plottes, Préty, Prissé, Remigny, La Roche-Vineuse, Rosey, Royer, Rully, Saint-Albain, Saint-Amour-Bellevue, Saint-Boil, Saint-Clément-sur-Guye, Saint-Denis-de-Vaux, Saint-Désert, Saint-Gengoux-de-Scissé, Saint-Gengoux-le-National, Saint-Gilles, Saint-Jean-de-Trézy, Saint-Jean-de-Vaux, Saint-Léger-sur-Dheune, Saint-Mard-de-Vaux, Saint-Martin-Belle-Roche, Saint-Martin-du-Tartre, Saint-Martin-sous-Montaigu, Saint-Maurice-des-Champs, Saint-Maurice-de-Satonnay, Saint-Maurice-lès-Couches, Saint-Pierre-de-Varennes, Saint-Sernin-du-Plain, Saint-Vallerin, Saint-Vérand, Saint-Ythaire, La Salle, Salornay-sur-Guye, Sampigny-lès-Maranges, Santilly, Sassangy, Saules, Savigny-sur-Grosne, Sennecey-le-Grand, Senozan, Sercy, Serrières, Sigy-le-Châtel, Sologny, Solutré-Pouilly, Tournus, Uchizy, Vaux-en-Pré, Vergisson, Vers, Verzé, Le Villars, La Vineuse, Vinzelles i Viré;

— w departamencie Yonne:

Accolay, Asquins, Augy, Auxerre, Beine, Bernouil, Béru, Bleigny-le-Carreau, Chablis, Champvallou, La Chapelle-Vaupelteigne, Charentenay, Chemilly-sur-Serein, Cheney, Chichée, Chitry, Collan, Coulanges-la-Vineuse, Courgis, Cravant, Dannemoine, Dyé, Epineuil, Escolives-Sainte-Camille, Fleys, Fontenay-près-Chablis, Irancy, Joigny, Junay, Jussy, Lignorelles, Ligny-le-Châtel, Maligny, Migé, Molosmes, Mouffy, Poilly-sur-Serein, Préhy, Quenne, Saint-Bris-le-Vineux, Saint-Cyr-les-Colons, Saint-Père, Serrigny, Tharoiseau, Tonnerre, Tronchoy, Val-de-Mercy, Venoy, Vermenton, Vézelay, Vézennes, Villy, Vincelottes, Viviers i Viré.

WINA BIAŁE

— w departamencie Rhône:

Anse, Bagnols, Blacé, Le Bois-d'Oingt, Le Breuil, Charnay, Châtillon, Chessy, Cogny, Corcelles-en-Beaujolais, Denicé, Frontenas, Gleizé, Jarnioux, Lacenas, Lachassagne, Lancié, Légnay, Liergues, Lucenay, Marcy, Moiré, Morancé, Nuelles, Oingt, Pommiers, Pouilly-le-Monial, Rivolet, Saint-Germain-sur-l'Arbresle, Saint-Jean-des-Vignes, Saint-Julien, Saint-Laurent-d'Oingt, Theizé, Ville-sur-Jarnioux.

WINA CZERWONE I RÓŻOWE

— w departamencie Rhône:

Cercié, Chénas, Chiroubles, Emeringes, Fleurie, Juliéas, Jullié, Lantignié, Odenas, Quincié-en-Beaujolais, Régnié-Durette, Saint-Etienne-la-Varenne, Saint-Lager i Villié-Morgon.

— w departamencie Saône-et-Loire:

& nbsp; La-Chapelle-de-Guinchay, Pruzilly, Romanèche-Thorins.

7. Odmiana(-y) winorośli

Chardonnay B

César N

Gamay N

Pinot blanc B

Pinot gris G

Pinot noir N

8. Opis związku(-ów)**8.1. a) Opis czynników naturalnych mających wpływ na związek z obszarem**

Obszar geograficzny charakteryzuje się występowaniem wzniesień, na których tradycyjnie uprawiano winorośl, w departamentach Yonne, Côte-d'Or, Saône-et-Loire oraz Rhône. Obszar rozciąga się zatem na terytorium ponad 300 gmin.

Obszar obejmuje grupę bardziej lub mniej odrębnych winnic, które rozpościerają się na powierzchni „Bourgogne viticole” zajmującej około 250 km z północy na południe.

Każda z tych winnic posiada charakterystyczne cechy krajobrazowe, geologiczne i klimat.

Winnice departamentu Yonne oraz regionu winiarskiego Châtillonnais – leżącego na północy departamentu Côte d'Or – położone są na kuestach Basenu Paryskiego, na osadach pochodzących z jury późnej, z wyjątkiem regionu winiarskiego Vézélien, który położony jest na formacjach pochodzących z jury wczesnej i środkowej, oraz z wyjątkiem regionu winiarskiego Jovinien, położonego na formacjach pochodzących z kredy późnej. Podłoże jest głównie marglowe (wapienno-gliniaste), miejscami wapienne. Winnica położona jest wyłącznie na wzniesieniach w obrębie kuest o najlepszej ekspozycji – na zboczach głównych dolin rzecznych regionu, doliny rzeki Yonne i jej dopływów oraz doliny Sekwany i jej dopływów. Winnica rozpościera się na wysokości 150–300 metrów.

Od Dijon do okolic Lyonu winnice zajmują niemal nieprzerwany ciąg prostych wzniesień. Jest to zachodnia granica rowu w regionie Bresse, ważna struktura tektoniczna, która zapadła się podczas fałdowania alpejskiego. Podłoże jest głównie osadowe, wapienne lub marglowe, i pochodzi głównie z okresu jury, ale miejscami również z triasu. Lokalnie – głównie w departamencie Saône-et-Loire – na wychodniach metamorficznego i granitowego fundamentu krystalicznego z paleozoiku, na którym wykształciły się kwaśne gleby, położone są winnice. Mimo że wzniesienia w głębi lądu charakteryzują się czasami dużymi wysokościami (650 metrów w departamencie Côte-d'Or, 1 000 metrów w regionie winiarskim Beaujolais), tereny, na których położone są winnice, znajdują się na wysokości 250–400 metrów. Każda z tych winnic posiada charakterystyczne cechy krajobrazowe, geologiczne i profil morfologiczny:

— rozległe doliny „tonące” w wapiennych płaskowyżach Basenu Paryskiego;

- wąski, nieprzerwany pas położony na granicy między równiną a płaskowyżem w departamencie Côte-d'Or;
- ciąg równoległe położonych wzniesień, rozciągających się wzdłuż osi północ-południe, pasm górskich (fr. chaînons) w regionie winiarskim Mâconnais.

W regionie winiarskim Burgundii panuje dość chłodny klimat oceaniczny. Klimat ten charakteryzuje się umiarkowanymi i regularnymi opadami bez intensywnych letnich susz. Zakres temperatur odzwierciedla chłodny charakter klimatu – ich średnia roczna wynosi 11 °C.

Cechy klimatu są intensywne w departamencie Yonne i nieco łagodniejsze na południowym wschodzie obszaru geograficznego ze względu na góry należące do pasma Morvan i położone w regionie Charolais, odgrywające rolę osłony i powodujące powstawanie wiatrów fenowych, za sprawą których wilgotność jest niższa, a temperatura wyższa niż w pozostałej części regionu.

Wschodnia część obszaru geograficznego znajduje się pod wpływem klimatu kontynentalnego, który charakteryzuje się stosunkowo niską temperaturą zimą, okresami mrozu, które bywają długie i intensywne, ale również niekiedy bardzo suchą i słoneczną jesienią.

W lecie wpływy klimatu południowego, odczuwalne w szczególności w południowej części obszaru geograficznego, mogą okresowo wywoływać wysoką temperaturę oraz napływ ciepłego morskiego powietrza powodującego powstawanie burz.

Północne położenie winnic burgundzkich przekłada się na istotne warunki mezoklimatyczne, które wpływają na potencjał uprawy winorośli, jak również mocno uzależniają charakter win od warunków rocznika.

Działki wybrane do zbioru winogron odpowiadają wszystkim sektorom tradycyjnie uznawanym za odpowiednie do uprawy winorośli. Działki te położone są przede wszystkim na dobrze eksponowanych zboczach głównych wzniesień terenu, które zapewniają najlepsze warunki termiczne i wodne.

8.2. b) Opis czynników ludzkich mających wpływ na związek z obszarem

Istnieją dowody potwierdzające, że na wyznaczonym obszarze winorośl uprawiano już za czasów galloromańskich (przedstawienie winnic w Escolives-Sainte-Camille pod Auxerre, wykopaliska w miejscu, gdzie w I w. n.e. znajdowały się winnice w Gevrey-Chambertin, przemówienie Eumena do Konstantyna opisujące winnice „Pagus arebrignus” koło Beaune w IV w.) Szlaki komunikacyjne, takie jak Saona (amfory z Chalons-sur-Saône pochodzące z połowy I w. n.e.) lub via Agrippa ułatwiały rozwój winnic.

Już w średniowieczu winnice z regionu winiarskiego Burgundii miały duże znaczenie gospodarcze i były znane poza granicami kraju. Auxerre produkuje wina „Basse Bourgogne”, podczas gdy wiadomo, że „Côte d'Or” dostarcza „Vins de Beaune”.

Rola, jaką struktury kościelne (opactwa i biskupstwa) oraz szlachta odegrały w kształtowaniu renomy win z regionu winiarskiego Burgundii, jest powszechnie znana. Opactwa w Cluny, Cîteaux, Pontigny, kapituła w Langres oraz książęta Burgundii przyczynili się – każdy na swój sposób – do stworzenia obszaru prestiżowych winnic oraz do popularności wytwarzanych w nich win. Na przykład wielkość księstwa Duché de Bourgogne (od Mâcon do Amsterdamu) pozwoliła w XV wieku wino upowszechnić szeroko wina „Bourgogne” i ułatwić handel nimi.

W XVIII w. znaczny rozwój handlu winem nadał nową dynamikę gospodarce. Wina „Bourgogne” były sprzedawane na szeroką skalę na północy Francji oraz Europy, a nawet na innych kontynentach.

W XIX w. region winiarski Burgundii nabrał jednak silnych cech indywidualnych. Do wzrostu znaczenia gospodarczego tego regionu przyczyniły się zarówno dawne, jak i obecne jednostki administracyjne (prowincje, a następnie departamenty) – ośrodki miejskie, takie jak Auxerre, Dijon, Beaune, Chalons-sur-Saône lub Mâcon, zapewniały dystrybucję win pochodzących z regionu. W tym samym czasie północna część regionu winiarskiego „Beaujolais” zaczęła się identyfikować z winami „Mâcon”. Regiony winiarskie Tonnerrois i Châtillonnais, położone u progu Szampanii, również przekwalifikowały się na produkcję „Bourgogne”.

Nazwa pochodzenia „Bourgogne” została formalnie uznana wyrokiem Tribunal de Dijon z 1930 r. Podstawy zaproponowane w tym pierwszym wyroku zmieniły się od tego czasu w bardzo niewielkim stopniu, a obecne wytyczenie granic obszaru geograficznego jest historycznie odziedziczone. Kontrolowana nazwa pochodzenia „Bourgogne” została uznana dekretem z 1937 r.

Obszar geograficzny charakteryzuje się brakiem różnorodności odmian. W przypadku win białych odmianą dominującą jest Chardonnay B, z towarzyszącą rzadko występującą lokalnie odmianą pinot blanc B. W przypadku win czerwonych i różowych odmiana Pinot noir N jest prawie jako jedyna obecna w trzech departamentach północnych Burgundii, a odmiana gamay N występuje na południu obszaru geograficznego. Ponadto występuje odmiana Pinot gris G, znana lokalnie jako „beurot”, a w departamencie Yonne występuje sporadycznie odmiana César N.

Odmiany te są prawdopodobnie rodzime i ściśle ze sobą spokrewnione (rodzina „pinots”), wyselekcjonowane i dostosowane do lokalnych warunków od średniowiecza.

Rozdrobnienie geograficzne winnic wiąże się z pewnym zróżnicowaniem metod produkcji. Każdy, nawet najmniejszy region wykorzystujący przekazywane z pokolenia na pokolenie umiejętności, zachował niektóre lokalne praktyki prowadzenia winorośli, o czym świadczy formowanie roślin „à la Mâconnais” (fr. arcures en Mâconnais) lub cięcie sposobem „Chablis”, stosowane w departamencie Yonne. Krajobrazy winnic są zatem typowe dla każdego miejsca i rozpoznawalne.

Tożsamość lokalną wyraża się poprzez uznanie uzupełniających oznaczeń geograficznych odpowiadających małym regionom lub gminom: „Chitry”, „Côtes d'Auxerre”, „Epineuil”, „Tonnerre”, „Vézelay”, „Coulanges-la-Vineuse”, „Hautes-Côtes de Nuits”, „Hautes-Côtes de Beaune”, „Côte châlonnaise”, „Côtes du Couchois”, a czasem jeszcze mniejsze miejscowości: „Côte Saint Jacques”, „Le Chapitre”, „Chapelle Notre Dame” i „Montreuil”.

Po raz pierwszy na poziomie lokalnych związków branżowych, a następnie w formie federacji producentów, producenci założyli w 2007 r. związek reprezentujący wszystkich deklarujących zbiory objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia win „Bourgogne”.

Winnice obejmują około 5 100 hektarów, a roczna produkcja win czerwonych i różowych wynosi prawie 200 000 hektolitrów oraz 80 000 hektolitrów win białych. Ponad 50 % win ma uzupełniające oznaczenie geograficzne, przy czym główne ilości sprzedawane są pod następującymi uzupełniającymi oznaczeniami geograficznymi „Hautes Côtes de Beaune” (40 000 hektolitrów, 17 % win białych), „Hautes Côtes de Nuits” (33 000 hektolitrów, 22 % win białych) i „Côte châlonnaise” (28 000 hektolitrów, 29 % win białych). W zależności od rocznika, ze względu na swoją dużą renomę wina „Bourgogne” są w 40 % do 45 % przedmiotem wywozu.

8.3. Informacje na temat jakości i cech charakterystycznych produktów

Wina czerwone i różowe mają często subtelną i aksamitną taninę o pięknej owocowości.

Wina białe produkowane z odmiany chardonnay B mają łagodny smak podkreślony kwasowością wymaganą do zapewnienia zrównoważonej struktury i dobrej trwałości, co daje wina, które mogą być mocne.

Znaczna rozpiętość południkowa obszaru geograficznego wyraża się precyzyjnie w winach. W departamencie Yonne wina charakteryzują się raczej dobrą kwasowością, która kontrastuje z bardziej giętkimi winami z południowej części obszaru geograficznego.

8.4. Związki przyczynowe

Region winiarski Burgundii to winnice o charakterze północnym, w których winorośl narażona jest na trudne warunki klimatyczne. Nasadzenia ogranicza się wobec tego do najkorzystniej położonych miejsc, w których występują cieplejszy i suchszy mezoklimat niż klimat panujący w regionie oraz przepuszczalne gleby umożliwiające odprowadzanie nadmiaru wody i charakteryzujące się przy tym dobrą żyznością oraz szybkim nagrzewaniem się.

W związku z tym winnice znajdują się głównie na największych wzniesieniach terenu, najczęściej o charakterze wapiennym, o umiarkowanej wysokości.

Obszar „Bourgogne viticole”, który łączy małe regiony o szczególnych cechach i profilach, co nadaje produkcji regionalnej pewną różnorodność odzwierciedloną w uzupełniających oznaczeniach geograficznych, posiada istotne wspólne cechy:

- odmiany winorośli mało zróżnicowane i lokalne, szczególnie dobrze przystosowane do warunków glebowych i klimatycznych;
- charakter jednoodmianowy lub prawie jednoodmianowy win.

Ta jedność agronomiczna łączy się z różnorodnością warunków naturalnych i lokalnych zwyczajów, co przekłada się na szeroką gamę win białych, czerwonych i różowych, posiadających cechy charakterystyczne dla win północnych, takie jak kwasowość i owocowość, co nadaje im oczywistą elegancję i dobry potencjał starzenia.

Gradient klimatyczny, choć niezbyt wyrazisty, znajduje odzwierciedlenie w odmianach pinot noir N i chardonnay B, które bardzo reagują na zmiany w środowisku naturalnym.

„Bourgogne viticole” w formie, w jakiej istnieje obecnie, jest wynikiem stosunkowo niedawnej dynamiki zbiorowej. Chociaż wszystkie winnice, które tworzą ten obszar, mogą pochwalić się wspaniałą historią, w rzeczywistości połączyły się pod wspólną nazwą dopiero w XIX wieku.

W 1816 r. A. Jullien czuł nadal zobowiązany do uzasadnienia w swojej książce „Topografia wszystkich znanych winnic” decyzji, aby omawiać w jednym rozdziale wina z „Basse Bourgogne” (departament Yonne), wina z „Haute Bourgogne” (Côte d’Or i północ departamentu Saône-et-Loire), czy wina z Mâcon (w której to grupie umieszcza „Mâcon-âconnais” i część „Beaujolais”).

Handel winami zapoczątkowany w XVIII w., a także organizacja uprawy winorośli, jaka nastąpiła na początku XX w., miały prawdopodobnie decydujące znaczenie dla powstania burgundzkiej tożsamości win. Kupcy, a następnie sami producenci zastąpili szlachtę i kler będący tradycyjnymi promotorami „Crus de Bourgogne”, przejmując gospodarczy wymiar uprawy winorośli i zapewniając jej szeroki zasięg, nawet poza granicami Europy. Świadczy o tym książka Abbé Arnoux „Dissertation sur la situation de la Bourgogne, sur les vins qu’elle produit...” opublikowana w Londynie w 1728 r., pierwotnie po francusku, a następnie po angielsku i niemiecku. Thomas Jefferson, przyszły prezydent Stanów Zjednoczonych, odwiedził Burgundię w 1787 r. i do końca życia pozostał głównym orędownikiem burgundzkich „crus”, co przyczyniło się do ich popularności w Ameryce.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa (wina białe, czerwone i różowe)

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu:

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie wyjątku w odniesieniu do fermentacji winogron i wytwarzania wina, stanowi obszar następujących gmin:

— w departamencie Côte-d’Or:

Agencourt, Argilly, Autricourt, Cérilly, Chambœuf, Channay, Châtillon-sur-Seine, Clémencey, Combertault, Corcelles-les-Arts, Curley, Ebaty, Epernay-sous-Gevrey, Etrochey, Flavignerot, Fleurey-sur-Ouche, Gerland, Grancey-sur-Ouche, Lantenay, Levernois, Merceuil, Meursanges, Montagny-lès-Beaune, Nicey, Perrigny-lès-Dijon, Prusly-sur-Ouche, Quincy, Ruffey-lès-Beaune, Saint-Bernard, Saint-Philibert, Sainte-Colombe-sur-Seine, Sainte-Marie-la-Blanche, Tailly, Velars-sur-Ouche, Vertault, Vignoles, Villebichot i Villy-le-Moutier;

— w departamencie Rhône:

Alix, L’Arbresle, Les Ardillats, Arnas, Avenas, Beaujeu, Belleville, Belmont d’Azergues, Bully, Chambost-Allières, Chamelet, Chasselay, Chazay-d’Azergues, Dardilly, Dareizé, Dracé, Fleurieux-sur-l’Arbresle, Létra, Limas, Lozanne, Marchamp, Montmelas-Saint-Sorlin, Les Olmes, Le Perréon, Sain-Bel, Saint-Clément-sur-Valsonne, Saint-Cyr-le-Chatoux, Saint-Didier-sur-Beaujeu, Saint-Etienne-des-Oullières, Saint-Georges-de-Reneins, Saint-Jean-d’Ardières, Saint-Just-d’Avray, Saint-Loup, Saint-Romain-de-Popey, Saint-Vérand, Sainte-Paule, Salles-Arbuissonnas-en-Beaujolais, Sarcéy, Taponas, Ternand, Vaux-en-Beaujolais, Vauxrenard, Vernay, Villefranche-sur-Saône;

— w departamencie Saône-et-Loire:

Beaumont-sur-Grosne, Chalon-sur-Saône, Champforgeuil, La Chapelle-de-Bragny, La Charmée, Châtenoy-le-Royal, Chaudenay, Cluny, Cormatin, Demigny, Donzy-le-Pertuis, Farges-legrave; s-Chalon, Flagy, Granges, Lalheue, La Loyère, Massilly, Messey-sur-Grosne, Saint-Ambreuil, Saint-Germain-les-Buxy, Saint-Gervais-sur-Couches, Saint-Rémy, Saint-Symphorien-d'Ancelles, Saisy, Sancé, Taizé i Varennes-lès-Macon;

— w departamencie Yonne:

Aigremont, Annay-sur-Serein, Arcy-sur-cure, Avallon, Bazarnes, Bessy-sur-Cure, Censy, Champlay, Champs-sur-Yonne, Chamvres, Châtel-Gérard, Chevannes, Coulangeron, Cruzy-le-Châtel, Escamps, Gy-L'Évêque, Héry, Island, Jouancy, Lichères-près-Aigremont, Lucy-sur-Cure, Melisey, Merry-Sec, Molay, Montigny-la-Resle, Moulins-en-Tonnerrois, Nitry, Noyers, Ouanne, Paroy-sur-Tholon, Pasilly, Pierre-Perthuis, Pontigny, Roffey, Rouvray, Sacy, Sainte-Palaye, Sainte-Vertu, Sarry, Senan, Tissey, Vallan, Venouse, Vézannes, Villeneuve-Saint-Salves, Villiers-sur-Tholon, Vincelles i Yrouerre.

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa (wina czerwone i różowe)

Ramy prawne:

przepisy UE

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu:

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie wyjątku w odniesieniu do fermentacji winogron i wytwarzania wina, stanowi obszar następujących gmin:

WINA CZERWONE I RÓŻOWE

- w departamencie Rhône: Anse, Bagnols, Blacé, Le Bois-d'Oingt, Le Breuil, Charnay, Châtillon, Chessy, Cogny, Corcelles-en-Beaujolais, Denicé, Frontenas, Gleizé, Jarnioux, Lacenas, Lachassagne, Lancié, Légnay, Liergues, Lucenay, Marcy, Moiré, Morancé, Nuelles, Oingt, Pommiers, Pouilly-le-Monial, Rivolet, Saint-Germain-sur-l'Arbresle, Saint-Jean-des-Vignes, Saint-Julien, Saint-Laurent-d'Oingt, Theizé, Ville-sur-Jarnioux.

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa (wina białe)

Ramy prawne:

przepisy UE

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu:

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie wyjątku w odniesieniu do fermentacji winogron i wytwarzania wina, stanowi obszar następujących gmin:

WINA BIAŁE

— w departamencie Rhône:

Cercié, Chénas, Chiroubles, Emeringes, Fleurie, Juliéna, Jullié, Lantignié, Odenas, Quincié-en-Beaujolais, Régnié-Durette, Saint-Etienne-la-Varenne, Saint-Lager, Villié-Morgon;

— w departamencie Saône-et-Loire:

La-Chapelle-de-Guinchay, Pruzilly, Romanèche-Thorins.

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu:

- a) po kontrolowanej nazwie pochodzenia można umieścić zapis „clairret” w odniesieniu do win, które spełniają warunki produkcji określone dla tego zapisu.
- b) po kontrolowanej nazwie pochodzenia można umieścić uzupełniające oznaczenie geograficzne w odniesieniu do win, które spełniają warunki produkcji określone dla takich uzupełniających oznaczeń geograficznych.

- „Chitry”;
- „Côte Chalonnaise”;
- „Côtes d’Auxerre”;
- „Côtes du Couchois”;
- „Côte Saint-Jacques”;
- „Coulanges-la-Vineuse”;
- „Epineuil”;
- „Hautes Côtes de Beaune”;
- „Hautes Côtes de Nuits”;
- „La Chapelle Notre-Dame”;
- „Le Chapitre”;
- „Montrecul” lub „Montre-Cul”, lub „En Montre-Cul”;
- „Tonnerre”;
- „Vézelay”.

Te uzupełniające oznaczenia geograficzne umieszcza się po kontrolowanej nazwie pochodzenia lub bezpośrednio pod kontrolowaną nazwą pochodzenia i drukuje się je czcionką, która zarówno pod względem wysokości, jak i szerokości nie przekracza rozmiaru czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

- c) kiedy kontrolowana nazwa pochodzenia jest uzupełniona wskazaniem odmiany winorośli, ta ostatnia jest drukowana czcionką, która zarówno pod względem wysokości, jak i szerokości nie przekracza 2/3 rozmiaru czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia
- d) po kontrolowanej nazwie pochodzenia następuje obowiązkowo wskazania „gamay” w odniesieniu do win, które spełniają określone warunki produkcji.

Wskazanie „gamay” umieszcza się po kontrolowanej nazwie pochodzenia lub bezpośrednio pod kontrolowaną nazwą pochodzenia i drukuje się je czcionką, która zarówno pod względem wysokości, jak i szerokości jest równa rozmiarem czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

- e) na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę mniejszej jednostki geograficznej, pod warunkiem że:
  - jest to nazwa lokalizacji wpisanej do rejestru katastralnego;
  - została ona podana w deklaracji zbiorów.

Nazwa lokalizacji wpisanej do ksiąg wieczystych jest zapisana czcionką o wymiarach nieprzekraczających (pod względem wysokości i szerokości) połowy wymiarów czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia

- f) Na etykiecie win objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia można wskazać nazwę większej jednostki geograficznej: „Vin de Bourgogne”.

Link do specyfikacji produktu

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-8ef8ee69-ebd9-41ce-b171-0c93f2b1b6f7
